

شنبه ۱۹ فروردین ۱۳۸۵ ۹۴ ربیع الاول ۱۴۲۷ ۸۴ آوریل ۲۰۰۶

تحدید بخش خصوصی

بیانیه مجاهدین انقلاب درباره بودجه ۸۵

لایحه بودجه بیش از ۱۹۰ هزار میلیارد تومانی کشور برای سال ۸۵ به‌رغم مغایرت آشکار آن با سند چشم‌انداز ۲۰ساله، برنامه چهارم توسعه و اشکالاتی که اکثریت قریب به اتفاق صاحب‌نظران اقتصادی به آن وارد می‌دانستند بالاخره با تغییرات کم‌اهمیت به تصویب مجلس شورای اسلامی رسید. این بودجه دقیقاً براساس شعار انتخاباتی «آوردن درآمد نفت بر سر سفره‌های مردم» و به قیمت هزینه کردن ذخایر و نابودی عملی حساب‌ذخیره ارزی یعنی منبع مورد نیاز برای …

صفحه ۱۰

تیتراها

۶۹ کشته

و ۱۳۰ زخمی در انفجار مسجد شیعیان عراق

صفحه ۳

شهربازی اتوبان می‌شود

صفحه ۳۰

زمان مذاکره ایران و آمریکا: پس از تشکیل دولت جدید عراق

صفحه ۵

بازار آخر هفته	
یک گرم طلای ۱۸ عیار	۱۳۰۵۰ تومان
سکه تمام بهار	۱۳۹۰۰ تومان
نیم سکه	۶۹۰۰ تومان
دلار	۹۱۶ تومان
یورو	۱۱۲۲ تومان
شاخص کل بورس تهران	۹۴۸۲

👁
واکنش به انتشار نسخه‌ای از انجیل یهودا آرش فرح‌زاد: انتشار نسخه‌ای قدیمی از یک انجیل که تحریر آن به یهودا نسبت داده شده است بازتاب گسترده‌ای در روزنامه‌های روز گذشته آمریکا و کانادا از جمله «گلوب اندمیل»، «نشنال پست»، «شیک‌اگو تریبون» و «USA Today» داشت. در این نسخه که توسط انجمن جغرافیای ملی آمریکا در واشینگتن مرمت و ترجمه شده ادعا شده است که یهودا اسخریوطی حواری خیانکار عیسی به خواست خود عیسی او را تحویل ماموران امپراتوری روم داده است. «گلوب اندمیل» چاپ کانادا در این مورد می‌نویسد: «انجیل یهودا که البته انجیلی معتبر به‌شمار نمی‌آید بیش از هزار و هفتصد سال قدمت دارد و نخستین بار در اواسط دهه هفتاد میلادی در پایان‌های مصر پیدا شده است. این نسخه سی و شش صفحه‌ای بر روی کاغذ پاپیروس نوشته شده و قدمت آن توسط آزمایش‌های علمی ثابت شده است، اما نکته مهم اینجا است که این مسئله هیچ چیزی را تغییر نمی‌دهد. قبل از میلاد مسیح در عهد عتیق و در کتب مزامیر و ارمیا

👁
پیشگویی شده بود که عیسی را در ازای سی سکه نفقه تسلیم می‌کنند. در عهد جدید نیز در متی باب ۲۶ و ۲۷، مرقس باب ۱۴، لوقا باب ۲۲ و یوحنا باب ۱۳ و ۱۸ عیسی این نکته را پیشگویی کرده بود و یهودا به این دلیل جزء حواریون عیسی شد تا این پیشگویی کتاب مقدس به انجام برسد. حتی عیسی شب قبل از مسکوبی‌اش نیز به اینکه کدام‌یک از حواریونش او را تسلیم ماموران امپراتوری روم خواهد کرد اشاره کرده بود. «در انگلیس روزنامه‌های این کشور مشاهده اولین نمونه از ابتلا به ویروس آنفلوآنزای مرغی را در یک پرندۀ دریایی در اسکاتلند مورد توجه قرار داده بودند. روزنامه «گاردین» با ابراز نگرانی از وقوع اتفاقی که همه از آن می‌ترسیدند نوشت: «اگر بخواهیم واقع‌گرا باشیم باید بگوییم که دیر یا زود ویروس آنفلوآنزای مرغی به جزیره می‌رسد. با اینکه این ویروس این توانایی را دارد که به سرعت در سراسر بریتانیا گسترش یابد اما باید آرامش خود را حفظ کنیم. اگر نکات بهداشتی به درستی و توسط همه مردم رعایت شود شانس مصون ماندن از ابتلا به این ویروس بیشتر خواهد شد. در حال حاضر بیشترین خطر ابتلا به آنفلوآنزا را تهدید می‌کند. تعدادی از روزنامه‌های روز گذشته اروپا از جمله روزنامه‌های «لیبراسیون» و «لوموند» چاپ فرانسه کنفرانس مطبوعاتی دومینیک دوویلپن نخست‌وزیر فرانسه را مورد توجه قرار داده بودند. «لیبراسیون» اولین کنفرانس مطبوعاتی دوویلپن پس از بروز اعتراض‌ها در مخالفت با ارائه لایحه جدید قانون کار فرانسه را ایگونه تحلیل می‌کند: «۷۱ پیش از روز پنجشنبه که نخست‌وزیر در جلسه ماهانه خود رودرری خبرنگاران گرفت قرار از قانون جدید کار به گونه‌ای دفاع می‌کرد که انگار می‌خواهد از فرزند کوچکش دفاع کند. اما همه چیز ناگهان تغییر کرد. دوویلپن از آمادگی‌اش برای مذاکره با مخالفان قانون جدید خبر داد و در عین حال تاکید کرد که به هیچ‌وجه عقب‌نشینی نخواهد کرد و تسلیم فشار رسانه‌ها یای اعلام استعفا‌ی خود نیز نخواهد کرد.»

روزنامه

●یونیک دولیتل با اتحاد دانشجویان و کارکنان دانشوری دست‌به‌پنج‌نم می‌کند. عکس:AFP

افزایش فشارها بر نخست‌وزیر فرانسه

گروه بین‌الملل: در تازه‌ترین اقدامات در راستای مخالفت با قوانین جدید اشتغال‌زایی، نزدیک به ۲ هزار دانشجوی خشمگین فرانسوی با برپایی تجمع اعتراضی آمیز در خطوط راه‌آهن شهر پاریس، حرکت قطارهای بین‌المللی را متوقف ساختند. به گزارش خبرگزاری آسوشیتدپرس با افزایش اعتراضات جوانان فرانسوی، دانشجویان در سحرگاه روز پنجشنبه به ایجاد موانع و حصار پرداختند به طوری که کاروان تجهیزات برای پروژه ساخت هواپیمای غول‌پیکر A380 در مسیر حرکت خود متوقف شد. دانشجویان معترض کلیه خطوط راه‌آهن در ایستگاه گردو نور (دروازه شمالی) پاریس را در حدود دو ساعت مسدود کردند و از عبور و مرور قطارهایی که به لندن، بلژیک، هلند و آلمان عزیمت می‌کردند یا از این کشورها بازمی‌گشتند، جلوگیری به عمل آوردند. حدود ۲۰۰ پلیس ضدشورش با متفرق ساختن جمعیت معترض به هزاران مسافری که در ایستگاه‌گردو نور سرگردان شده بودند اجازه دادند تا سفر خود را آغاز کنند.

در همین حال دومینیک دوویلپن، نخست‌وزیر فرانسه، از اظهار نظر در خصوص لغو قوانین جدید اشتغال‌زایی خودداری کرد و در عین حال گمانه‌زنی‌های فزاینده پیرامون استعفا‌یش را رد کرد. دوویلپن در کنفرانس خبری اظهار داشت: رئیس‌جمهور ژاک شیراک به من ماموریت داده و من شدم تا این ماموریت را به پایان بخواهم رساند. وی ضمن درخواست برای حفظ آرامش گفت که به درخواست آنان که از برنامه‌های اصلاحاتی‌اش با هدف حل معضل بیکاری ناراضی هستند، گوش فرامی‌دهد. نخست‌وزیر فرانسه همچنین اظهار داشت: همان‌طور که به خوبی واقفیم، اولویت فوری و ضروری احیای آرامش و بازگرداندن وحدت در کشور است. اکنون زمان رهایی از بحران فرارسیده است.

در همین حال قانونگذاران حزب حاکم جنبش مردمی (UMP) برای دومین روز متوالی در راستای یافتن راه‌حلی برای خروج از بحران با رهبران اتحادیه‌های کارگری و دانشجویی دیدار و مذاکره کردند. وی افزود: مسئولیت من به عنوان رئیس دولت آن است که اجازه ندهم اوضاع به همین متوال ادامه یابد. کشور ما اکنون نیازمند اقدام است. وی همچنین گفت: هدف ما نباید رسیدن به یک جامعه بی‌خطر باشد زیرا چنین جامعه‌ای تحرک خود را از دست خواهد داد. ما باید در عوض در پی جامعه‌ای با خطرات مدیریت شده باشیم. وی تاکید کرد که اولویت اصلی حکومت وی همچنان مبارزه با بیکاری است.

در همین حال خبرگزاری فرانسه گزارش داد: دومینیک دوویلپن نخست‌وزیر فرانسه که برای حیات سیاسی خود می‌جنگد، هرگونه گمانه‌زنی در خصوص احتمال کناره‌گیری‌اش را رد کرد. از سوی دیگر اتحادیه‌های کارگری و دانشجویان تهدید کرده‌اند چنانچه قوانین جدید اشتغال‌زایی تا چند روز آینده لغو نشود، اعتراضات خود را از سر خواهند گرفت. وجهه اقتدار دوویلپن در بوجوه اعتراضات به اولین قرارداد اشتغال (CPE) به شدت آسیب دیده و مسئولیت انجام مذاکرات حزب حاکم با رهبران اتحادیه‌های کارگری و دانشجویان به نیکولا سارکوزی، وزیر کشور فرانسه، رقیب قدرتمند دوویلپن و رهبر حزب حاکم UMP واگذار شده است. جدیدترین نظرسنجی‌ها حاکی از آن است که ۴۵ درصد مردم معتقدند نخست‌وزیر کشورشان باید استعفا دهد.

اتحادیه‌های فرانسه که از حمایت حزب سوسیالیست به عنوان حزب اپوزیسیون بهره‌مند هستند، لغو کامل قرارداد CPE تا ۱۷ آوریل همزمان با تعطیلی موقت پارلمان را خواستار اند. تاکنون بیش از ۳۵۰۰ تن در جریان این اعتراضات دستگیر شده‌اند و صدها تن از افراد پلیس ضدشورش در خنوتن‌های صورت گرفته زخمی شده‌اند.

صفحه ۳۲

ناشران در گفت‌وگو با شرق خبر دادند:

صف طولانی کتاب‌ها در ارشاد

رئیس اداره کتاب در گفت‌وگو با شرق:

«تسریع» و «تسهیل» در دستور کار ما است

گروه ادب و هنر، سام فرزانه: در حالی که ناشران از مدت‌زمان طولانی برای اخذ مجوز چاپ گله می‌کنند، مجید حمیدزاده رئیس اداره کتاب و‌زارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، که مسئولیت بررسی و اعطای مجوز چاپ کتاب را برعهده دارد، خبر داد که این اداره از اسفندماه سال گذشته تدابیر ویژه‌ای برای «تسهیل» و «تسریع» اعطای مجوز کتاب اندیشیده است. او گفت که این تدابیر ویژه برای آن است که ناشران موفق به چاپ و صحافی کتاب‌های خود پیش از آغاز نوزدهمین نمایشگاه بین‌المللی کتاب تهران شوند. حمیدزاده گفت: «ما نباید این فرصت را از ناشران بگیریم. چرا که نمایشگاه کتاب یکی از بهترین فرصت‌ها برای ارائه آثار مکتوب است. خوشبختانه هم فکر کنم که در این قسمت موفق بودیم.»

این سخنان حمیدزاده درحالی بیان می‌شود که با آغاز به کار دولت آقای احمدی‌نژاد روند اعطای مجوز پیش از چاپ به کتاب‌ها با تاخیر روبه‌رو شده بود و بسیاری از ناشران به این امر معترض بودند. با اینکه حمیدزاده اعلام می‌کند که از اسفندماه سال ۸۴ سعی در سرعت بخشیدن به روند اعطای مجوز کرده‌اند، اما ناشرانی هستند که اعلام می‌کنند برخی از آثارشان نزدیک به یازده ماه است که در بخش بررسی وزارت ارشاد منتظر گرفتن مجوز است. در ایران وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی بنا به مصوبه شورای عالی انقلاب فرهنگی مرجع صالح برای رسیدگی و تشخیص این امر است که مطالب یک کتاب «مخل به مبانی اسلامی یا حقوق عمومی» هست یا نه.

این رسیدگی و بررسی از آن جهت انجام می‌شود که در اصل بیست و چهارم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران آمده است: «نشریات و مطبوعات در بیان مطالب آزادند، مگر آنکه مخل به مبانی اسلامی یا حقوق عمومی باشند.» قانون، شورای عالی انقلاب فرهنگی را مسئول تفصیل این اصل کرده و شورای عالی انقلاب فرهنگی نیز این مهم را به عهده وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی گذاشته است. به این ترتیب تا زمانی که شورای عالی انقلاب فرهنگی برداشت جدیدی از این اصل قانون ارائه ندهد یا مجلس شورای اسلامی قانون جدیدی برای نشر وضع نکند وضعیت همین است. برای همین از آقای حمیدزاده پرسیدم که «تدابیر ویژه» مورد نظر او برای سرعت بخشیدن به روند اعطای مجوز چیست.

او پاسخ داد: «در بررسی و تحلیل کتاب یا پاسخگویی این بخش‌ها را داریم تسریع می‌کنیم. کارهایی هم هستند که دو روزه پاسخ مثبت گرفته‌اند. اما برخی از کارها بودند که نیاز بیشتری به بررسی داشته‌اند. ما سعی کردیم که این کارها را هم با سرعت بیشتری بررسی و تحلیل کنیم.»

■ کتاب‌هایی که زمان زیادی برای بررسی نیاز دارند، کتاب‌های حجیم هستند یا کتاب‌های با موضوع خاص؟

حمیدزاده: «کارها که وارد مجموعه می‌شود باید یک روندی هم سه تیم. اینجا اصل بر این

است که کتابی جواب منفی

نگیرد. برای همین مراحل دیگری

هم ایجاد کرده‌ایم. اگر

می‌خواستیم همان نظر اولیه را

اعلام کنیم کار خودمان هم

راحت‌تر بود. برای اینکه این امر

تحقق نیابد، مراحل دیگری هم

در نظر گرفته‌ایم.

■ یعنی اگر کاری در مرحله اول

نمایدان در حوزه نشر سه شنبه

نمی‌رود؟

او نمی‌رود. ما نمی‌خواهیم

کارها جواب منفی بگیرد. طولانی‌شدن مرحله بررسی به این دلیل است و به نفع جریان نشر است اما ظاهراً برداشت‌های دیگری از کار می‌شود که ما قصد داریم را رد کند کنیم.

■ علوم‌انسانی بیشتر بررسی می‌شود

ناشرانی که بیشتر کتاب‌های ادبیات داستانی چاپ می‌کنند

عقیده دارند در دولت نهم ادبیات داستانی بیشتر زیر ذره‌بین هستند. «امیر حسین زادگان» مدیر انتشارات ققنوس که کتاب‌های متنوعی چاپ می‌کند، در این خصوص می‌گوید: «یک مقدار در ادبیات داستانی سخت‌گیر با بیشتر است.»

حسین پایا مدیر انتشارات «طرح نو» در دو حوزه علوم‌انسانی و ادبیات داستانی کتاب چاپ می‌کند اما وجه علوم‌انسانی این ناشر به‌خصوص کتاب‌هایش درباره فلسفه و علوم‌سیاسی به وجوه دیگرش سنجگی می‌کند. او عقیده دارد این روزها کتاب‌های در ادبیات مجوز می‌گیرند که پیش از این موفق به اخذ مجوز نشده بودند و برعکس کتاب‌های علوم‌انسانی هستند که دچار وسواس‌های برسان کتاب می‌شوند. پایا می‌گوید: «با اینکه کتاب‌های ادبیات داستانی راحت‌تر مجوز می‌گیرند، اما هنوز برای من مشخص نشده که کدام دسته از کتاب‌ها شانس بیشتری برای اخذ مجوز دارند. باید گرایش مشخصی در ارشاد باشد اما این قضیه برای من هنوز مشخص نشده است. از ما مجید حمیدزاده هم این سؤال را پرسیدم که او و همکارانش در اداره کتاب کدام قسم از کتاب‌ها را با دقت بیشتری بررسی می‌کنند. «روی کتاب‌های علوم‌انسانی بیشتر دقت می‌کنیم. به‌صورت نسبی ما کتاب‌های علوم‌انسانی را دقیق‌تر بررسی می‌کنیم. شاید تعداد کتاب‌های ادبیات داستانی بیشتر است و برای همین بیشتر به‌نظر می‌آید. ما اصل کارمان این است که قوانین را دقیق اجرا کنیم و این به معنی شدن و حدت یا کندی نیست. منظور ما این نیست. تنها بررسی و تطابق با ضوابط و قوانین مدنظر ما است. گاهی یک ساعت طول می‌کشد، گاهی

امروز یا فردا؟

یادداشتی از رضاکیانیان

از من خواسته شده تا درباره آینده سینمای ایران مطلبی بنویسم. قاعدتاً باید مطلبی روشن و پرمایه بنویسم. اما هر چه فکر کردم نفهمیدم در آینده چه اتفاقی ممکن است بیفتد! اصلاً اتفاقاتی را که در «حال» هم می‌افتد نمی‌فهمم. چه برسد به آینده! اعتراف می‌کنم مدت‌ها است از کلمه «آینده» دل‌خوشی ندارم. هر وقت زیادی از آینده حرف زده می‌شود بوی خوبی به مشام نمی‌رسد. بویی شبیه ماست‌مالی کردن فضا را بر می‌کند. به من می‌گوید درباره آینده سینما بنویسم. . .

صفحه ۱۶

سال سوم ■ شماره ۷۳۰ ■ ۳۲ صفحه ■ ۱۵۰ تومان

سرمقاله

بگذارید جامعه بالغ شود

خشیایار دیهیمی

«دیگر چه باید بنویسیم؟» این سؤال جان‌آزای بوده و هست که در هر تغییر دولت و تغییر وزیر فرهنگ و ارشاد اسلامی، اهل قلم، اهل اندیشه، و اهل هنر در طول بیست و هشت سال گذشته از خود پرسیده‌اند. از

میناجی تا صفاور هردنی، سیاست‌ها در حوزه فرهنگ بسیار تغییر کرده‌اند و دایره‌منوع و مجاز مرتباً عوض شده است. اما یک چیز همیشه ثابت بوده است: دولت تعیین می‌کند که نشر چه چیزهایی مجاز و چه چیزهایی ممنوع است. و بحث من ناظر به همین امر ثابت است و قصد قیاس میان دوره‌های مختلف و وزرای مختلف را ندارم، اگرچه به آسانی می‌توان نشان داد که چه اندازه بسیاری از چیزها در این حوزه سلیقه‌ای بوده است و این اعمال سلیقه چه نتایج ناگواری به بار آورده است.

سؤال من این است که آیا دولت می‌تواند متولی اندیشه و اخلاق در جامعه باشد؟ آیا، از هر منظری که بنگریم، چنین چیزی سودمند و قابل دوام است؟ و فراتر از آن، آیا حتی می‌تواند تأمین‌کننده منظور و مقصود چنین سیاستی باشد؟ در کشورهایی که دولت‌ها متولی اندیشه و اخلاق می‌شوند و قوانینی برای این دو حوزه وضع می‌کنند و به اجرا می‌گذارند، علی‌الاصول این هدف تعقیب می‌شود که بدین ترتیب جلوی اندیشه‌های زیانبار و انحرافات اخلاقی گرفته شود. قوی‌ترین استدلال مدافعان چنین نظری این است که اندیشه‌های زیانبار واقعاً وجود دارند و اندیشه مقدمه عمل است و اگر نظارتی بر بیان اندیشه‌ها وجود نداشته باشد حاصلش هرج و مرج و فساد و تباهی جامعه خواهد بود. و چه دستگاهی بهتر از دولت، که نماینده مردم و افکار عمومی است، برای این نظارت وجود دارد؟ در واقع، ایشان دولت را، مثل حوزه سلامتی و بهداشت، متولی «بهداشت فرهنگی» جامعه می‌دانند و بر همین اساس سانسور را تجویز می‌کنند که نوعی «قرنطینه فرهنگی» ایجاد می‌کند.

در تشبیلی دیگر، در این حالت، دولت نقش پدری را برای اعضای جامعه بازی می‌کند که کودکانش را از برخی چیزها به خاطر اصلاح خود آنان منع می‌کند. اما آیا این سیاست‌ها به منظور و مقصودشان می‌رسند یا به عکس، آحاد جامعه را در معرض ابتلا به انواع بیماری‌ها و ناوانی، از تشخیص صلاح خویش قرار می‌دهند؟ واقعیت این است که فارغ از تشخیص متولیان، انواع اندیشه‌ها در جامعه وجود دارند و به حیات خود ادامه می‌دهند. راه مقابله با اندیشه‌های زیانبار «قرنطینه» کردن جامعه نیست که قرنطینه قطعاً نمی‌تواند همیشگی باشد و می‌شکند. تنها راه چنین مقابله‌ای الا بردن قدرت «ایمنی» جامعه است و قدرت ایمنی بالا نمی‌رود الا با ابتلا به بیماری، الا با زیست‌در طبیعتی دهد. سانسور، حتی با صحت خبری، و کودک همیشه کودک نمی‌ماند و نمی‌شود برای همیشه پدر صلاح او را برای او تعیین کند. کودک باید رشد کند، باید خطا کند، باید تجربه کند تا بتواند صلاح خویش را خودش تشخیص دهد. سانسور، حتی با صحت خبری، و حتی با تشخیص کاملاً درست که البته ناممکن است، باز جامعه را از قدرت دفاعی تهی می‌کند و کودک نگاهش می‌دارد. همان‌گونه که کودک، از حتی در بسته‌ترین محیط، رشد می‌کند و به سن بلوغ که می‌رسد در برابر تکثیر پدر طغیان می‌کند، و با حرصی هرچه بیشتر دست به سوی میوه‌های ممنوع دراز می‌کند، جامعه گرفتار سانسور هم در لایه‌های پنهانش می‌خوشد و روزی فوران می‌کند. از عالم نظر بیرون بیاایم و به تجربه بیست و هشت ساله خودمان رجوع کنیم. حکومت از «منع» هایش چه طرفی بهره برسته است؟ کدام هدف رسیده است؟ به خیابان‌ها نگاه کنیم و نتیجه سانسور «پوشش» را ببینیم. به خانه‌ها برویم و نتیجه سانسور ویدئو و ماهواره را ببینیم. به نوازرفوشی‌ها برویم و نتیجه سانسور موسیقی را ببینیم. به کنسرفتورهای بیروم و نتیجه سانسور کتاب را ببینیم. آنجا که اندیشه‌های جدی، هر چند مخالف نظر م ما، منع می‌شوند، اندیشه‌های مبتذل و آسان‌یاب‌تر راه خود را باز می‌کنند. وقتی ادبیات جدی سانسور می‌شود، ادبیات نازل رونق می‌گیرد. وقتی استدلال، فلور، همه، جویس، کوندرا و... سانسور شوند، دنیل استیل، گربشام و... بر رقیب می‌تازند. در غیاب رسانه‌های تصویری و صوتی، کانال‌های لس‌آنجلسی هرچه جذاب‌تر خواست به

اجدی سیاست به خورد مردم می‌دهند. جامعه گرفتار سانسور به سن بلوغ می‌رسد، طغیان می‌کند، اما محروم از تجربه‌های عبق، محروم از گوش سپردن به استدلال‌های مختلف، «بالغ» نمی‌شود، قدرت انتخاب و تصمیم‌گیری درست را از دست می‌دهد، قدرت استدلال پیدا نمی‌کند و آسان فریب زرق و برق‌ها و تبلیغات را می‌خورد. سانسور که عمدتاً ناظر به سیاست و اخلاق بوده است، هم در وا از معنا تهی می‌کند. هم سیاست، هم اخلاق فقط با دآوری و انتخاب است که معنا پیدا می‌کنند و سانسور مجالی برای دآوری و انتخاب باقی نمی‌گذارد. سانسور قوه دآوری و تشخیص را از رشد بازمی‌دارد. سانسور نمی‌گذارد جامعه «بالغ» شود و جامعه «تابالع» را به خطر است. بگذاردید جامعه بالغ شود.

👁
فوم روزی‌فامه شرق رجوع به صفحه ۴

👁
فوم روزی‌فامه شرق رجوع به صفحه ۴